

Motion till riksdagen

1987/88:Fö9

av Ulla Orring och Rune Ångström (fp)

med anledning av prop. 1987/88:142 om
lokalisering av kustbevakningens centrala och
regionala ledning och om lagändringar med
anledning av att kustbevakningen blir en egen
myndighet

I proposition 1987/88:142 presenteras förslaget om den framtida lokaliseringen av kustbevakningens centrala och regionala ledning.

Enligt riksdagsbeslut skall kustbevakningen fr. o. m. den 1 juli 1988 avskiljas från tullverket och bilda en egen myndighet inom försvarsdepartementet.

Den av regeringen tillsatta kommittén vars uppgift var att utarbeta förslag rörande den nya myndighetens organisation och lokalisering m. m. överlämnade i februari delbetänkandet om organisation och lokalisering för kustbevakningens centrala och regionala ledning. Ett arbete som utförts i största skyndsamhet och utan möjligheter till remissförfarande.

Det framgår av kustbevakningskommitténs betänkande att ett antal alternativa lokaliseringar har aktualiserats beträffande den centrala ledningen. Vad gäller den regionala ledningen synes märkligare och speciellt vad gäller den norra regionen att olika alternativa lokaliseringar mer sporadiskt övervägts.

Underlaget för regeringens proposition grundar sig därmed på en otillfredsställande utredning.

Att begränsa utvärderingen, som kommittén gjort, till att enbart studera samlokalisering med militär marinmyndighet synes ytterst märkligt.

Vi kan ej anse det förenligt med uppdraget att så helt bortse från andra alternativ till lokalisering och för själva verksamheten betydligt väsentligare samordningsfaktorer för kustbevakningen i egenskap av en egen civil myndighet.

Förmodligen kommer även allmänheten att ha stora svårigheter att klassificera kustbevakningen som en civil myndighet med uppgifter även för naturskyddet, jakt och fiske, regler för sjötrafik och sjösäkerhet osv., när samlokalisering sker med en marin militär myndighet.

Inom den norra regionen är behovet av en väl fungerande och effektiv kustbevakningsorganisation av största vikt. Tyvärr synes allsidiga förutsättningar och hänsynstagande till strategiskt viktiga faktorer ej tillräckligt ha beaktats vid propositionens förslag om lokalisering av kustbevakningens regionala ledning i den norra regionen.

Vi föreslår därför Umeå som lokaliseringsort för den regionala ledningen i norr.

Skälen som talar för Umeå är flera. Nämnas kan att Umeå är centralt belägen i den norra regionen. Hamnen är modern och expansiv med öppen trafik året runt med hjälp av effektiv isbrytning. Färjeförbindelserna mellan Umeå och Vasa är goda med en passagerartrafik på 600 000 personer och 80 000 bilar, varav 5 000 långtradare, vissa med farligt gods. Godstrafiken har en volym på 1 331 883 ton, varav en del utgörs av oljeprodukter. Sammanlagt uppgick fartygstonnaget 1985 till 9 453 160 bruttoton.

Kustbevakningen har moderna lokaler på Hillskär, dvs. i yttersta havsbandet, där sambandscentralen och oljeskyddsförrådet är inrymda, strategiskt belägna mellan de båda farlederna in till Umeå hamn — godshamn och färjehamn. Från sambandscentralen är fri sikt över farlederna ut till havs. Därtill kan också nämnas närheten till Holmöarna med landets största ö-naturreseervat och till det akvatiska forskningscentrat i Norrbyn, sjöräddningsstation med räddningsfartyg och närheten till regionsjukhuset i Umeå.

Det är också angeläget att påpeka att före 1974 var kustbevakningens distriktsledning placerad i Umeå men flyttades till Sundsvall i samband med organisationsförändringen 1974 och samlokaliseringen med tullverkets regionkontor.

Hemställan

Med anledning av vad som anförts hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om lokalisering av kustbevakningens regionala ledning till Umeå.

Stockholm den 18 april 1988

Ulla Orring (fp)

Rune Ångström (fp)